

Figyelmeztetés

Egy óvodai ballagás alkalmával az óvó néni személyre szóló, rövid levelet írt minden gyermeknek, amelyet fel is olvasott mindenki előtt.

A levelekben mindenkinek felsorolta dicsőretet érdemlő jó tulajdonságait, de a hibáikról sem feledkezett meg. Kedves szavakkal igyekezett őket jó irányba terelni, és semmi sértő nem volt szavaiban. Biztos vagyok benne, hogy nem csak akkor, a szülők és vendégek előtt mondta el a gyerekeknek a hibáit, hanem korábban négy szemközti beszélgetésekkel is igyekezett őket segíteni abban, hogy kijavítsák hibáikat. Úgy gondolom, hogy a figyelmeztetésnek ez egy helyes módja, mert nem megszégyeníteni akarja a gyermeket, hanem elindítani a javulás útján.

A figyelmeztetésnek egészen más módjával találkozunk naponta a híradásokban, amikor egy-egy ember bűneit nyilvánosságra hozzák, ha egyáltalán ez még figyelmeztetésnek nevezhető. A cél ugyanis itt tulajdonképpen az, hogy lebuktassák az illetőt és fejére olvassák bűneit. De vajon ez visszatartja őket vagy másokat a hasonló bűncselekményektől? Vajon őszinte megbánást ta-

núsítanak ezek a nagy nyilvánosság előtt megszégyenített emberek? Vajon elindulnak a javulás útján? Erős kételemek vannak, mert még nem hallottam olyanról, hogy e személyek megbánták vagy jóvátették bűnüket. Inkább újra és újra azt halljuk tőlük, hogy mindenben a törvények szerint jártak el és semmiben sem érzik felelősnek magukat. És mindjárt tegyük hozzá azt is, hogy a társadalom elszámoltatást követelő igényének megfelelni kívánó újságírók sok esetben ártatlan embereket hurcolnak meg, akik valójában áldozatai ennek a „nagy igazságfeltárásnak”.

Türelemmel, szelíden

Uram, Jézus! Adj türelmet és szelídséget a szülőknek és a tanároknak, hogy gyermekeiket és tanítványaikat intő szóval figyelmeztessék és szeretettel vezessék a helyes útra!

Segíts engem, hogy igazi barátsággal, testvéri szeretettel közeledjek minden emberhez! Kellő tapintattal és jószándékkal figyelmeztessem embertársaimat hibáikra. Segíts, hogy ne feledkezzek el imádkozni értük, megtérésükért! Adj nekem alázatot, amikor mások figyelmeztetnek engem és adj erőt, hogy megváltozzak! Szüntess meg minden békétlenséget és viszálykodást közösségünkben, hogy testvéri szeretetben éljünk egymással!

Jószándékkal

Hogyan lehet valakit szembesíteni a hibáival? Két példát láttunk ezzel kapcsolatban, az óvó néni feddését és a nagy nyilvánosság erejét. Tulajdonképpen mindkettő esetében arról van szó, hogy a hibázót, a bűnöst szembesítjük azzal, amit tett. Az egyiknél jó esélyt látok a javulásra, a másiknál egyáltalán nem. Mindenkinek meghagyom a szabadságot, hogy eldöntse, vajon melyik nevezhető krisztusi, evangéliumi, keresztényi megoldásnak.

A mai vasárnap evangéliumában Jézus egyértelmű útját mutatja meg a testvéri feddésnek, amely elérheti igazi célját, tudniillik azt, hogy a bűnös leterjen helytelen útjáról. Érdemes odafigyelnünk a fokozatosság elvére! Jézus nem azt mondja, hogy ha testvéred vétkezik ellened, azonnal jelentsd fel vagy jelentsd meg az újságban.

Gyengeségeire, hibáira figyelmeztetni a másikat csak nagy tapintattal, óvatosan lehet. Nem arra kell törekedni, hogy a fejére olvassuk a bűneit, hanem ő maga lássa be, hogy amit tesz, az helytelen. Senkinek sem esik jól az ilyen figyelmeztetés, mert nehéz észrevenni a másik jószándékát, szeretetét.

Bár sok esetben sajnos nem vezet eredményre a szeretetteljes figyelmeztetés, sőt még az is előfordulhat, hogy harag lesz belőle, de mindennek ellenére nem mondhatunk le róla. Igenis keresztényi kötelességünk az, hogy figyelmeztessünk másokat, ha letérnek a helyes útról és olyan dolgokat tesznek, amelyek mások érdekeit vagy éppen a közösség érdekeit sértik.

Évközi 23.
vasárnap
Ez 33,7-10
Róm 13,8-10
Mt 18,15-20

Hétfő, Szűz
Mária születése
Mik 5,1-4a
Róm 8,28-30
Mt 1,1-16.18-23

Kedd
1Kor 6,1-11
Lk 6,12-19

Szerda
1Kor 7,25-31
Lk 6,20-26

Csütörtök
1Kor 8,1b-7.11-13
Lk 6,27-38

Péntek
1Kor 9,16-19.22b-27
Lk 6,39-42

Szombat
1Kor 10,14-22a
Lk 6,43-49

Vasárnap,
a Szent Kereszt
felmagasztalása
Szám 21,4-9
Fil 2,6-11 Jn 3,13-17